

Πέραν των εμπρησμών των κουκουλοφόρων

Τα χαράγματα των Προπουλαίων

● Του Αντώνη Ν. Στυλιανάκη
Θεολόγου-Γυμνασιάρχη

Πάνω στα κομψοτεχνήματα της Ακρόπολης των Αθηνών και, ιδιαίτερα, πάνω στις κολώνες των Προπουλαίων (έργο του αρχιτέκτονα Μνησικλή-χρυσή εποχή του Περικλή- η Γ' Λυκείου τα έχει δει στην πασχαλινή της εκδρομή, η Β' τάξη, πρώτα ο Θεός, θα τα θαυμάσει φέτος και η Α' τάξη θα πρέπει να κάνει λίγη ακόμη υπομονή), υπάρχουν χαράγματα με αιχμηρό εργαλείο ποικίλου περιεχομένου, που αρκετά διακρίνονται καλά και άλλα όχι τόσο εύκολα. Χαράγματα παλαιότερα και νεότερα επίδοξων... χαρακτών. Όλα αυτά τα χαράγματα έχουν με υπομονή και επιμέλεια καταγραφεί (κυρίως τα παλαιότερα) και έχουν αξιολογηθεί, μάλιστα, επιστημονικά. Γιατί μερικά απ' αυτά έχουν και ιστορική σημασία. Ειδικοί επιστήμονες, δικοί μας και ξένοι, αφιέρωσαν πολλά χρόνια επίπονης εργασίας πάνω στις... βανδαλιστικές αυτές απαθανατίσεις, και έφεραν στο φως ιστορικές, κοινωνικές και άλλες πληροφορίες για την καθημερινότητα περασμένων αιώνων, κυρίως των χρόνων της τουρκοκρατίας. Έχει, καθώς σαφώς φαίνεται, η κάθε εποχή τους δικούς της επίδοξους χαρακτές. Ακόμη και εκείνη της Τουρκοκρατίας!

Ας έρθουμε όμως στα δικά μας, σύγχρονα δεδομένα. Θέλουμε εναγόνια να αφήσουμε στο πέρασμα της ζωής μας τη σφραγίδα της παρουσίας μας και του περάσματός μας. Και κάποιες φορές χαράσσουμε τον κορμό κάποιου δένδρου στο μέρος της εκδρομικής μας... ρέμβης. Κι αυτά τα χαράγματα, συναισθηματικής, κυρίως, φόρτισης, θέλουν να εκφράσουν την ευφορία της στιγμής, το ξεχειλι-

σμα της καρδιάς.

Η σφραγίδα της παρουσίας μας γίνεται ανεξίτηλη, όχι στα δένδρα, στα θρανία, στους πίνακες και στους τοίχους των αιθουσών διδασκαλίας, μα στην προσωπική μας ιστορία, που τη γράφει ο καθένας μας υπεύθυνα και που λέγεται επιμέλεια, φροντίδα και ενθουσιασμός για μάθηση. Θέλεις να αφήσεις αχνάρια πίσω σου; Γίνε αληθινός δημιουργός, γίνε υπεύθυνος νοικοκύρης του εαυτού σου και της ζωής σου, που σου χάρισε η αγάπη του Θεού.

Τα χαράγματα των Προπουλαίων της αθηναϊκής Ακρόπολης μας δίνουν και διδαχή θετική (πέρα από την αρνητική και βανδαλιστική χροιά τους): Ότι θα μείνουμε γνωστοί ως οικοδόμοι ή χαλαστάδες, αιώνια, με τα... χαράγματα, που θα αφήσουμε πίσω μας. Χαράγματα ζωής, ορατά ή αθέατα, απτά ή νοερά. Κι αυτό πρέπει να μας γεμίζει, τουλάχιστον, δέος και εγρήγορση. Εκτός κι αν σ' αυτόν τον τόπο δεν έχει μείνει τίποτε άλλο, παρά το ατέρμονο κυνηγητό της πολύμορφης χίμαιρας, όπως την «πλασάρουν» οι παραχαράκτες της ζωής και οι θιασώτες της χαμοζωής.

Αλλά όχι, τέτοια αφυδάτωση ας μην επιτρέψει ποτέ ο Θεός... Τέτοια δυστυχία μακριά από μας. Η αγάπη του Τριαδικού Θεού, «ως δρόσος Αερμών», θα επισκιάσει προστατευτικά τα πάντα. Αρκεί να το επιζητούμε με συναίσθηση, επίγνωση, ταπείνωση και συντριβή πολλή. Παντοδύναμοι ΔΕΝ είμαστε. Το έλεος και η χάρη του Σταυρωμένου και Αναστημένου Θεού μας, Ιησού Χριστού, θα ανοίγει, εκκλησιολογικά, λυτρωτικές διεξόδους. ■